

Privát oltárok, privát trófeák - rezümé

Készítette: Horváth Judit, Képi ábrázolás szak, III. évfolyam

Témavezető: Rácmolnár Sándor főiskolai docens

Pályázati munkám a pszichénkben, és magánmitológiánkban jelen lévő belső démonok művészi feldolgozásával, megjelenítésével és áttanszformálásával foglalkozik. Ugyanakkor kritikai attitűddel szemléli társadalmunk trófeák iránti bizarr vágyát. A *Privát oltárok, privát trófeák* című pályázati munkám alapját egy olyan tárgysorozat alkotja, amely több, különböző szubjektív „trófeából” áll. A sorozat minden egyes darabja a legkülönbözőbb anyagok felhasználásával, azok szuverén módon történő alkotó összeépítésével valamely, a gyerekkorhoz köthető, tudatalatti, ösztönös félelmet, démont jelenít és testesít meg. Egy olyan valamit, amitől csak addig félünk, amíg az a homályban lapul, de ha képesek vagyunk kidolgozni a félelmünket magunkból, akkor annak általunk megjelenített tárgyi valósága már nem lehet számunkra ijesztő. Az objektvé transzformálás a vadászat aktusát jelenti, így a már le vadászott, rossz emlékeket valóban a „trófea” kategóriával határozhatjuk meg. A trófea tárgyat azonban nemcsak féljük, hanem tiszteljük is. Ezt a kettősséget jeleníti meg az „oltár” szó. Dolgozatomban szeretném bemutatni az objekték létrejöttének folyamatát és motivációját, a pszichológiai háttértől kezdve a képzőművészeti inspirációig. Bemutatom Anna Freud *elhárító mechanizmusokról* szóló elméletét, majd belátva, hogy e mechanizmusok sokszor károsak lehetnek, hazai és nemzetközi példákat tárgyalok az önelemzés, önvizsgálat, szembe-nézés témakörben. Felidézem Vajda Lajos, Bálint Endre, Kovásznai György és Gaál József maszkjait, majd a külföldi kortársak közül Kiki Kogelnik, AJ Fosik, Freya Jobbins, Peter Gronquist és Christian Boltanski munkáit. Trófeáimat egy olyan hálózatos installálási móddal mutatom be, mellyel az alkotásaim egymáshoz fűződő különböző viszonyait szeretném egy összetettebb reprezentációs szintre emelni. Az installáció számos csomópontból és a közöttük lévő kapcsolatokból áll, melyek árnyalt és finom szövedékké állnak össze. A trófeákon kívül a beépített szövegek, skiccek és vektorok személyesebbé és komplexebbé, illetve többolvasatúvá teszik az értelmezés folyamatát. Így a sajátos naplóként is felfogható installációval igyekszem minél több embert arra sarkallni, hogy ne fojtsa el frusztrációit, ne gazdagítsa tudatalatti „szemétdombját”, hanem tartson önvizsgálatot és dolgozza ki magából démonjait. Mindemellett újabb alkotások ötlete is foglalkoztat, melyekben még nagyobb szerepet szánok az egyéni értelmezésnek és személyre-szabhatóságnak.